

BITI ZALJUBLJEN
Čovek koji je voleo galebove

OSHO

Biblioteka
BUĐENJE

OSHO

ČOVEK KOJI JE VOLEO GALEBOVE

Najvažnije životne lekcije
najmudrijih svetskih predanja

Leo commerce
Beograd, 2010

Naziv originala:
The Man Who Loved Seagulls

Naziv knjige:
ČOVEK KOJI JE VOLEO GALEBOVE - OSHO

Copyright © 2008 by Osho International Foundation, Switzerland

Copyright © 2010 za Srbiju Leo commerce, Beograd

OSHO je registrovani zaštitni znak Osho Međunarodne organizacije, koji se koristi uz dozvolu/licencu. Sva prava su rezervisana. Nijedan deo ove knjige ne može se umnožavati i prenositi (elektronski, mehanički, fotokopiranjem, snimanjem, skeniranjem, osim kratkih citata u kritičkim recenzijama ili člancima) bez prethodno pisane dozvole izdavača.

Urednik:
Nenad Perišić

Prevod:
Ivana Cvetković

Lektura i korektura:
Bosiljka Delić

Prelom i korice:
Pintor Project

Za izdavača:
Nenad i Slađana Perišić

Izdavač:
ID Leo commerce, Beograd

Plasman:
ID Leo commerce, Beograd

Mihajla Bandura 36
011/375-2625; 011/375-2626; 011/375-2627; 063/507-334

E-mail: nesaperisic@gmail.com
info@leo.rs

www.leo.rs

Štampa:

Kultura – Bački Petrovac

Tiraž:
1000

ISBN ?????

Sadržaj

Uvod

Hod po žici

Priča o dvojici kriminalaca i njihovom kralju 13

Samo igrači u igri

Besni samuraj na prelazu reke 35

Neznanje je najbolji prijatelj

Kako je besciljno lutanje vratilo kući zen učitelja Hogena? 57

Opušteno

Priča o iznenadnom prosvetljenju jedne domaćice 77

Samo zlato

Bestidni lopov na pijaci Či 99

Buda crnog nosa

Kako je zen sveštenica obožavanjem uništila svoju divnu, zlatnu statuu? 117

Čovek koji je voleo galebove

Zašto su prestali da se igraju s njim? 135

Potruga za blagom

Kako je rabin Isak dobio novac za svoj šul? 153

Ni ja te ne osuđujem

Pobesneta gomila i preljubnica 175

Osho Međunarodni centar za meditaciju

199

Za više informacija

201

O autoru

203

Uvod

Aristotel je definisao čoveka kao racionalno biće. Čovek nije racionalan – dobro je. Čovek je devedeset devet posto iracionalan: to je dobro, jer zahvaljujući iracionalnom postoji sve ono što je lepo i ljupko. Racionalno: matematika; iracionalno: poezija. Racionalno: nauka; iracionalno: religija. Racionalno: tržište, novac, rupiji, dolari; iracionalno: ljubav, pesma, igra. Dobro je što čovek nije racionalno biće. Čovek je iracionalan.

Mnoge definicije su isprobane. Hteo bih da čoveka nazovem bićem koje smišlja tračeve. Izmišlja mitove – svi mitovi su tračevi – tzv. purane.¹ Čovek stvara religije, mitove, legende o nastanku. Još od samog zametka ljudskog roda stvara predivnu mitologiju. Stvara Boga. Smišlja da je Bog stvorio svet, ispreda, nastavlja da smišlja nove mitove, opet i opet. Čovek je životinja koja stvara mitove. Život bi bio sasvim dosadan bez mitova.

U tome i jeste problem novog doba: svi stari mitovi su napušteni. Glupi racionalisti su suviše žestoko opovrgavali mitove. Mit je bespomoćan. Mit ne može da se brani kad ga neko napadne. Veoma je ranjiv. I osetljiv. Ako počnete da se borite protiv mita, uništite ga. Ako ga uništite, ubićete nešto lepo u ljudskom srcu. Nije to mit, mit je samo simbol, ali njegovi koreni su duboko u srcu. Ako ubijate mit, ubijate srce.

Svuda u svetu, isti oni racionalisti koji su ubili mit, osećaju da život više nema smisao – nema poezije, nema razloga za sreću, nema povoda za slavlje. Nestala je svaka uzvišenost. Bez mitova, svet će biti samo jedna pijaca: svi hramovi će nestati. Bez mitova veze će bi-

1 U sanskritu, purana je vrsta budističkih tekstova u kojima je opisana istorija univerzuma od nastanka do uništenja, genealogije kraljeva, heroja, opisi hindu kosmologije, filozofije i geografije. (Prim. prev.)

ti opustošene: neće biti ljubavi u njima. Bez mitova ćete biti usamljeni usred pustoši.

Ne možete živeti prez prosvetljenja: osetićete besmisao, duboko u sebi, osetićete kako nastaje anksioznost i razvija se. Poććete da se ubijate. Naći ćete ovaj ili onaj put: droga, alkohol, seks, bilo šta u ćemu možete da se utopite i zaboravite sebe jer život izgleda besmisleno.

Mit daje smisao. Mit je samo predivan trač, ali vam pomaže da živite. Osim ako se ne osposobite da živite bez ikakvih tračeva. Pomaže vam da putujete, da obidete svet. Obezbeđuje humano okruženje. U suprotnom, svet postaje veoma krševit. Razmislite: Indijci odlaze na reku Gang koju obožavaju. To je mit: bez mita Gang je samo reka. Zahvaljujući mitu Gang postaje majka, a kad hindu odlazi u Gang, to mu pričinjava ogromno zadovoljstvo.

Kamen u Meki, Kaba, nije ništa drugo do običan kamen. To je kocka, zato je i zovu „ka’ba“, što znači „kocka“. Ne možete znati kako se oseća musliman kad odlazi do Kabe. Oseća strahovit priliv energije. Nije u pitanju ono što Kaba radi – nema tu ničega, samo mit. Dok ljubi kamen, on ne hoda po Zemlji; prenesen je u drugi svet, svet poezije. Kada obilazi Kabu, obilazi samog Boga. Svuda u svetu, muslimani se mole okrenuti prema Kabi. Smerovi se razlikuju zavisno od mesta na kome se oni nalaze: neko ko se moli u Engleskoj će gledati ka Kabi, vernik iz Indije će biti okrenut ka Kabi, onaj ko se moli iz Egipta će, takođe, biti okrenut prema Kabi. Muslimani širom sveta se mole pet puta dnevno, okružuju ceo svet i okreću se prema Kabi – Kaba postaje centar sveta. Mit, predivan mit... U tom trenutku je ceo svet obavijen poezijom.

Ljudska bića daju značenje postojanju. U tome je suština mita. Čovek je životinja koja smišlja tračeve. Male tračeve, abrove o komšiji, o komšijinoj ženi... i velike tračeve, kosmičke o Bogu. Ljudi uživaju u tome.

Volim jednu priču: sigurno sam je pričao već sto puta. To je jevrejska legenda:

Pre mnogo vekova, u nekom gradu, živeo je neki rabin. Kad god bi se u tom gradu pojavila neka nesreća, odlazio bi na jedno mesto u

šumu, prinosio žrtvu, molio se, obavljao ritual i govorio bi Bogu: „Odagnaj tu nevolju. Spasi nas.“ I grad bi ponovo bio bezbedan.

Ovaj rabin je umro. Drugi čovek je postao rabin. Grad je opet bio u opasnosti. Ljudi su se okupili. Rabin je otišao u šumu, ali nije mogao da nađe to mesto. Nije znao gde je. Rekao je Bogu: „Ne znam tačno mesto odakle se stari rabin molio, ali nije važno. Ti znaš koje je to mesto, pa ću se moliti odavde.“ *Nesreće su zaobilazile grad. Ljudi su bili srećni.*

Onda je i ovaj rabin umro: nasledio ga je sledeći. Ponovo se pojavila neka nevolja. Ljudi su se sastali. Otišao je u šumu i obratio se Bogu: „Ne znam tačno mesto. Ne znam ni obred. Znam samo molitvu. Molim te, sveznajući, nemoj da budeš sitničar. Usliši me...“ Rekao je šta je hteo. Nevolja je otklonjena.

Zatim je i treći rabin umro. Na položaj rabina je stupio neko drugi. Neka pošast je napala grad, širila se zaraza. Građani su se okupili i rekli: „Idi u šumu, tako su rabini oduvek radili.“

On je sedeo u fotelji rekao: „Zašto da idem tamo? Bog me čuje i odavde. A i ne znam to mesto...“ Pogledao je u nebo i izgovorio: „Čuj me, ne znam mesto. Ne znam obred. Ne znam ni molitvu. Znam celu priču o prvom rabinu, o drugom, o trećem i o četvrtom... Ispričaću ti legendu – znam da voliš priče. Molim te, saslušaj je i spasi nas.“

Prepričao je događaje sa svim prethodnim rabinima. Smatra se da je Bog toliko voleo priče da je poštdeo ovaj grad.

Bog sigurno voli legende. On sam smišlja mitove, mora da ih voli! Bog je začetnik svih mitova, sigurno ih voli! Bog je i započeo prvi trač!

Da, život je trač, trenutni trač u večnoj tišini egzistencije, a čovek je životinja koja stvara mitove. Morate da volite tračarenje, osim ako ne postanete Bog. Svideće vam se priče o Rami i Siti, Adamu i Evi, o Mahabharati; svideće vam se grčki, rimski, kineski mitovi. Ima ih milion – svi su divni.

Ako ih ne oskrnavite logikom, mogu vam otvoriti unutrašnja vrata, mogu otkriti skrivene misterije. Ako im pristupite razumski, vrata se zatvaraju; taj hram nije za vas. Ljubavne priče. Ako ih voli-

te, otvoriće vam svoje tajne. U njima je mnogo šta skriveno: sve što je ljudski rod ikad otkrio skriveno je u parabolama. Zato je Isus govorio u parabolama. I Buda nastavlja da priča parabole. Svi oni su voleli tračarenje.

Čovek koji je voleo galebove

Hod po žici

*Priča o dvojici kriminalaca
i njihovom kralju*

**O veri i poverenju,
i o razlikama
između njih**

Kada su, jednom prilikom, hasidi sedeli zajedno u bratstvu, pridružio im se rabin Izrael sa lulom u ruci. Pošto je bio veoma dobre volje, postavili su mu pitanje: „Reci nam, dragi rabine, kako treba da služimo Bogu?“

Iznenaden ovim pitanjem, odgovorio je: „Kako bih ja to mogao znati?“ Onda im je ispričao priču...

Jedan kralj je imao dva prijatelja. Obojicu proglase krivim za neki zločin. Pošto ih je voleo, hteo je da ih pomiluje, ali nije mogao da im pomogne jer čak ni reč kralja nije jača od zakona. Objavio je odluku: Iznad dubokog ambisa će razapeti žicu. Optuženi treba da pređu preko žice, jedan po jedan.